



Sborové OZVĚNY

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • únor 2026 • Ročník XXI



Děti jsou náš největší poklad. Viděl to tak i Ježíš, který podle evangelisty Marka řekl učedníkům: „Kdo chce být první, buď ze všech poslední a služebník všech“. Pak vzal dítě, postavil je doprostřed nich, objal je a dodal: „Kdo přijme jedno z takových dětí v mém jménu, přijímá mne, a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toho, který mě poslal“.

Foto: SO

Martin Bánoci: Pravda o dveřích II

*Milí přátelé a hosté, vítám vás na rodinných bohoslužbách slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen*

Milí přátelé a hosté,
jak jste sem přišli? Jak a kudy jste se dostali do kostela? Dveřmi. Ano. To je správně. Kolik dveří jste již dneska otevřeli nebo zavřeli? Také postní období je možností otevřít něco jiného, nového. Já jsem dveře. Trochu obyčejné – jenže, co by byl dům bez dveří? Jenom čtyři zdi. Možná okno. Dům, ze kterého se nedá vyjít ven na zahradu, na sluníčko, ani vejít do něj – schovat se před zimou.

Dům bez dveří – to je vlastně vězení. K čemu je vlastně máme? Dveře dávají svobodu, volnost, rozhodnutí. Dveřmi se dá procházet. Odcházet a vracet se. Dveře

se dají otevřít a udělat pořádný průvan. Co by byl dům bez dveří? A co by byl třeba život, ve kterém bychom museli být jako bez dveří, neměli v něm východisko? Život

uvězněn, uzamčen. Mohli bychom jenom vyhlížet ven, kamsi do krajiny a snít o tom, co by se všechno dalo dělat – ale přitom sami zůstat zavřeni uvnitř. Sami se dusit v nějakém svém zákoutí, sami se sebou. Sami se svými problémy, se svými skrytými touhami. Možná jsme ještě nenašli ty správné dveře, možná ani nevíme, kde se dají najít, jak vypadají. A ještě k tomu máme strach, co se za nimi skrývá.

Kázání (J 10, 9-10)

9 Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn, bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu.

10 Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil. Já jsem přišel, aby měli život a měli ho v hojnosti.

Pokračování na 2. straně

Martin Bánoci: Pravda o dveřích II

Dokončení z 1. strany

Žijeme ve světě nespočetných možností, kde každý den otevíráme dveře něčemu jinému.

Znáte dveře radosti? Ticha? Moudrosti? Znáte dveře bolesti? Smutků? Samoty? Znáte dveře, které umožňují vycházet do světa, žít ve světě? Nejenom smutné přihlížet a vyhlížet. Jsou různé branky, kterými se dá do světa – do života vstoupit. My ale smíme dnes slyšet že: Ježíš je těmi dveřmi. Svět, do kterého vstupujeme dveřmi, kterými je Ježíš Kristus tedy vidíme jeho očima a zároveň se do něj snažíme vnášet jeho způsoby. Žít z jeho síly, podle jeho příkladu. S nadějí, kterou nám dává. Zkoumáme, jak věci a události kolem nás odpovídají

tomu, co nám ON říká o Božím království? Jak v tom světě okolo nás můžeme napomáhat tomu, aby se tu království šířilo? Dveře oddělují dva světy, svět uvnitř a svět venku. Dalo by se do světa jistě lézt oknem, skákat ze střeby, nebo se podkopávat sklepem. Ale to přece není ono. Někdy si možná myslíme, že život ve světě, v tom venku, který je Bohu lhostejný či snad dokonce nepřátelský, není nic pro nás – že bychom se před ním měli co nejvíce chránit, zavřít se uvnitř, kde je nám dobře a nevycházet. A někdy naopak – v tom světě víry se můžeme cítit uzavřeni a po tom světě vnějším pošilháváme, přitahuje nás. Jako by byl svobodnější, jednodušší. A ať chceme nebo nechceme, žijeme v něm.

Moji milí,
kde stojíme, když čteme evangelium o „dveřích“? Stojíme před nimi a uvažujeme o tom, co je za „dveřmi“, jak se jimi vchází? Snad se ptáme: „Potřebuji vůbec nějaké „dveře“? To si na život opravdu nestačíme sami?“ Jsou dveře, které dávají odpovědi na otázky: Proč je to tak? Proč se to děje mně? Co je pravda? Jak mám žít?“ O prostoru, který je za dveřmi, víme málo, ale je to místo, kde se dotýkáme pravdy s puncem věčnosti. Je to místo, kde jsme přijímáni takoví, jací jsme. Nemusíme si lásku vydobývat. Je to místo, kde nalézáme naději pro každou chvíli života. Je to docela osobní naděje. Za dveřmi je místo, kde se čistí všechno špatné, co jsme

kdy udělali, svědomí od vin. Je to místo, kde se dotýkáme království Božího, k němuž směřujeme, zatímco jsme pořád na této zemi. Za dveřmi je přátelství bez pokrytectví, společenství, kde se odpouští.

Za dveřmi, jimiž je Kristus, zjistíme, jací doopravdy jsme. V tom nejlepším i nejhorším. Zvláště býváme překvapeni svou bídou, sobeckostí a nízkostí. Je proto potřeba povědět, že po vejíci dveřmi se zostřuje boj v nás samotných. Boj dobrého se zlým v nás, boj trpělivého s netrpělivým atp. Dojde-li „za dveřmi“ k selhání, neznamená to vyhoštění, ale přichází pozvednutí. Jde se dál. Nejen s pochopením, odpuštěním, ale také pomocí Ducha svatého. Stojíte-li tedy někdo před těmito dveřmi, pak si položte otázku: Co mám z toho, že stojím právě a jenom před nimi? Evangelium o „dveřích“ nám přináší radost a ujištění o nevidaném bohatství, ke kterému jsme byli pozváni. Prostor „za dveřmi“ se jeví jako místo pokoje, naděje a lásky. Vlastně i my ten prostor vytváříme, i my navzájem se můžeme povzbuzovat, pomáhat si, odpouštět, radovat se spolu, otevírat se jeden druhému. Copak je za těmi dveřmi?

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, pohled na Tvůj příběh naplňuje člověka úžností. Toužíme po bezpečí a ochraně. A Ty nám místo toho nabízíš otevřené dveře. Průchod dveřmi je v naší režii a bude naším vlastním rozhodnutím. Prosíme Tě, dej nám sílu a odvahu, abychom se nenechali ovládnout strachem a pohodlností. Chceme jít za Tebou, ne tak, jak se líbí nám, ale tak, jak se zalíbilo našemu nebeskému Otci.

Amen



Slavili jsme židovský svátek Chanuka

S nápadem, velmi pečlivou přípravou i provedením přišel Matko Bánoci. Sešlo se nás celkem patnáct a svátek světel jsme si užili, i když ne osm dní, pouze jeden večer. Nechyběly ani hry, vyzkoušeli jsme si, jak jsme na tom s odhadem, matematikou i postřehem. Vítězové jednotlivých kol získali za odměnu bonbony. Bratr farář nám hned při příchodu sebral mobilní telefony (jako ve škole). Naštěstí se maličko opozdil vzácný host – náš emeritní farář Jan Opočenský, a tak máme alespoň jednu momentku, zachycující atmosféru. Zase jsme si rozšířili obzory. Bratru faráři Bánocimu děkujeme za myšlenku, precizní nachystání setkání včetně předepsaného pochoštění.

SO

Zavítal k nám Mikuláš



Také k nám do kostela přišel vloni v prosinci svatý Mikuláš. Měl všechno, jak má být – čepici, vousy, plášť, berlu a taky tašku plnou dárečků pro hodné děti. Ty si ovšem kluci i holky museli zasloužit. A byli připravení, takže neodešli s prázdnou. Hádejte, kdo byl ten hodný, vysoký dárcé...

Foto pořídili tatínkové malých nezbedů: Radek Zajac a Dominik Pašek



Ozvláštněné bohoslužby

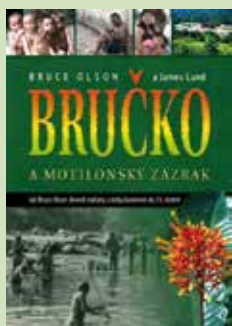
K naší potěše letošní novoroční bohoslužby opět zpěvem ozvláštnil kvartet Bella Cantica z ženského pěveckého sboru Souladu při gymnáziu Teplice, na klávesy jej doprovodila Bára Kubáčková. Moc za to děkujeme a těšíme se na další setkání.

STOJÍ ZA TO ČÍST

Bručko

Pozoruhodné vyprávění plné dobrodružství, tragédií, víry i lásky. Když se jeden pokorný mladík a kmen primitivních, násilnických jihoamerických indiánů sjednotili v prosté poslušnosti - navzdory obrovským nebezpečím a překážkám - Bůh jejich úděl hluboce změnil.

Doporučují Dana a Roman Gaudynovi



Demokratická republika mezi Masarykem a současností

Odkud se k Masarykovi dostal koncept demokratické republiky, co jím myslal a proč mu dosud nebyla věnována pozornost? Řada domácích i zahraničních filosofů, historiků, sociologů a politologů zkoumala Masarykův koncept demokracie, nový stát Čechů a Slováků a velkých národnostních menšin, skutečnost, že stát založil filosof, ale koncept demokratické republiky zůstal nepovšimnut.

Doporučuje Martin Pěkný



TAKÉ SE STALO...

Konvent v Litoměřicích

Konal se 8. 11. 2025, náš sbor reprezentovali farář Martin Bánoci a kurátor Radovan Gaudyn. Zabýval se změnami ve správě církve, věkovými hranicemi pro volby do církevních struktur a připravovaném sloučení s Pražským seniorátem.



Vítej na světě, Baruško

S velikou radostí a se svolením rodičů oznamujeme všem sestřím a bratrům, že se manželům Katarině a Dominikovi Paškovi 9. prosince 2025 časné ráno narodila krásná, zdravá holčička. Dostala jméno Baruška. Na maminku i miminko už se těšily starší sestřičky Adélka a Anička. Ať všechny tři princezny prospívají a Pán Bůh je na cestě životem provází. Blahopřejeme!



MÁME MÍT NA MYSLI...



Mladším ročníkům nebude dělat potíže číst originál v angličtině, ostatní najdou překlad na 6. straně tohoto vydání...

Ze života Farního sboru Českobratr

Narodil se Kristus Pán

Tuhle píseň zná každý křesťan a zásluhou paní učitelek MŠ FŠ třídy s křesťanskou výchovou už také její žáci. Mohli se o tom přesvědčit jejich rodiče, sourozenci, babičky, dědové a další diváci, kteří v naší modlitebně zhlédli hru s tímto názvem. Caparti byli jako vždycky roztomilí a po zásluze si vychutnali potlesk obecnostva. Poděkování patří paním učitelkám Daně Gaudynové a Markétě Zvolánkové, které s dětmi pásmo nastudovaly a taky farmářům, kteří nám do výběhu na farské zahradě zapůjčili zvířecí betlémy.

Foto: Markéta Zvolánková, text: SO



Druhá adventní neděle



Bohoslužby na ní ozvláštnili žáci a učitelky Základní umělecké školy v Dubí, kde působí naše sestra Eva Valtová. Za své výkony sklidili zasloužený potlesk a také malou odměnu. Jim všem za toto zpestření svátečního dne moc děkujeme!

(SO)

Cesta vánočního stromu

Víte, jak se kácí, dopravuje, zdobí a likviduje vánoční strom? Cesta není úplně jednoduchá. Naopak, je to makačka. Ten loňský vyrostl v Brozánkách na Ústecku, kam se pro něj družina mužů hned po ránu vypravila. Uříznout, naložit na přívěs a dopravit do modlitebny, potom ozdobit. Ženy se prozatím ujaly usekaných větví a v rámci ekumenického setkání vyráběly adventní věnce. Jeden krásnější než druhý. Šlo jim to pěkně od ruky. Ten nejhezčí ozdobil stůl Páně, další venkovní dveře do modlitebny (oba z rukou Markéty Zvolánkové), ostatní dekorace si ženy odnesly domů. Krásný vánoční strom dělal radost dětem i dospělým. Odehrál se u něj celý advent, vánoční i novoroční svátky a vydržel až do konce ledna. Potom posloužil jako topivo v kamnech na faře. Všem, kteří se na výzdobě modlitebny jakkoli podíleli, patří naše velké poděkování. Foto: Radovan Gaudyn a SO



Vánoční hra dětí: Anděl Páně

Letošní vánoční divadlo dětí a mládeže v režii Elišky Zahradníkové vyšlo ze známého televizního příběhu režiséra Jiřího Stracha „Anděl Páně“.

Konalo se o čtvrtou adventní neděli. Malí i větší účinkující se překonávali jak v hereckém, tak i v pěveckém projevu a publikum je za to odměnilo aplausem. Na závěr jsme si všichni zazpívali Tichou noc a následovala nadílka. Každé z přítomných dětí našlo pod vánočním stromem dárek,

který si odneslo domů. Poděkování za to patří sestře Janě Peškové a Lie a Martinovi Bánociovým. Po vystoupení se ve společenské místnosti podával proslulý vánoční punč rodiny Vondráčkových a báječný dort od Marušky Zahradníkové.

Foto: Radovan Gaudyn a SO



Farářovy palačinky chutnaly

Zasloužili se o to naši starší i mladší brigádníci. Považte, za výrobu palačinek a vaří na Vánočních trzích na Zámeckém náměstí utržili dosud nejvíc v historii této akce – celkem 7 400 korun. Ty posloužily k nákupu deskových her, které zpříjemní pobyt dětem v teplické nemocnici. Velkou pochvalu jim udělil sám bratr farář a my všichni se přidáváme. Máme radost, že nám vyrůstá zdatný dorost s chutí pomáhat potřebným. BRAVO!

Poděkování zasluží i bratři Salesiáni, kteří k výrobě a prodeji dobrot propůjčili svůj pozemek. (SO)



Návštěva z Německa

Uskutečnila se vloni v listopadu a v sázce bylo hodně. Jejím cílem bylo posoudit, zda si zasloužíme finanční příspěvek v přepočtu 800 tisíc korun na rozvoj sboru. A podařilo se. Poděkování za to patří našemu br. faráři a br. Vladíkovi Rejchrtovi za bravurní překlad. Peníze poslouží na renovaci kuchyně.



Společné bohoslužby

Čas od času jsme je uspořádali společně s evangelíky z ústeckého sboru. Naposledy to bylo o poslední neděli roku 2025, kdy nám kázáním posloužil bratr Tomáš Jun z krajské metropole. Děkujeme!



MÁME MÍT NA MYSLI...

Já jsem Hospodin, tvůj Bůh

1. Nebudeš mít jiného boha mimo mne.
2. Nezobrazíš si modlu ani žádnou podobu toho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí.
3. Nezneužiješ jméno Hospodina, svého Boha.
4. Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý.
5. Cti svého otce i svou matku.
6. Nezabiješ.
7. Nesesmilníš.
8. Nepokradeš.
9. Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví.
10. Nebudeš dychtit po domě svého bližního ani po manželce svého bližního.

Exodus (2. Mojžíšova) 20,2–17

Věk je jen číslo

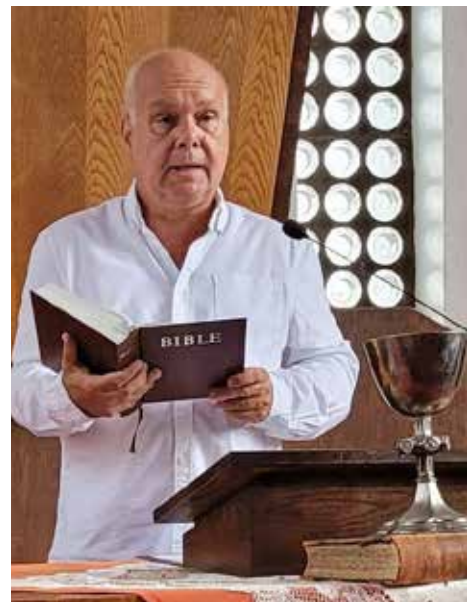


Naše členka Alexandra Rejchrt Adlerová, dlouholetá závodnice v disciplínách hodu kladivem a břemenem, prožila vloni jednu ze svých nejvyrovnanějších sezon. A to navzdory tomu, že jde o její poslední rok v kategorii W65-70. Výkony, atmosféra i konkurence na jednotlivých závodech ukázaly, že zkušenosti a odhodlání dokážou držet krok i s mladšími soupeřkami.

Roman Gaudyn: Umění komunikace (2.část)

I mlčení, pohled, úsměv, gesto sdělí někdy víc než tisíc slov. K tomu, abych mohl komunikovat s druhým člověkem se musím naučit hovořit sám se sebou. Musím poznat své tělo a své potřeby, abych porozuměl potřebám druhých. Musím umět naslouchat sám sobě. Musím umět přijímat kritiku sama sebe. Musím si uvědomit, že komunikace je živý proces, stejně jako mé tělo a tělo toho druhého.

Abych sám sobě připomenul důležitou věc, pokusím se o volnou citaci z Bible z listu Římanům: „Tělo se skládá z mnoha orgánů a každý má svou funkci... Komu Bůh svěřil poselství, ať ho zvěstuje v souladu s vírou. Kdo je nadán k službě, ať slouží. Kdo má schopnost vyučovat, ať se věnuje vyučování. Kdo umí povzbuzovat, ať povzbuzuje. Kdo rozdává, ať při tom neskrblí. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo slouží trpícím, ať to dělá s radostí... Žijte spolu v souladu. Nechte dosáhnout závrtných úspěchů, spíše buďte svědomití v drobných úkolech. Nepokládejte sami sebe za nejmoudřejší a nejchytřejší. Zlo nikdy neoplácejte zlem, ale usilujte o dobro pro všechny.“ Pro někoho bláznovství. Pro někoho norma. Pro mě složitost, kterou jsem si musel znovu přečíst, napsat a zvýraznit. Přestože nejsme herci, zastává každý z nás v životě mnoho rozličných rolí, a to samozřejmě vždy několik zároveň, např. syn, otec, zaměstnanec, soused, člen sportovního oddílu či církevního společenství. Každá z těchto rolí vyžaduje příslušný způsob jednání. Ostatní od nás takové jednání očekávají. Při setkání s druhými lidmi ti vnímají nejen poslouchají, ale především naslouchají. Nejen ušima, ale zapojují také oči a cit. Snaží se porozumět a dávají druhému najevo, že ho vnímají, kladou otázky, upřesňují si to, co slyšeli, a po-



vzbuzují hovořícího, aby pokračoval. Působí jako rozvázní a pozorní, neskáču do řeči a vyslechnou celou partnerovu promluvu. Dávají druhému pocit, že je významný, že je zajímavý to, co říká, a skutečně mu věnují pohled a celkovou pozornost. Protože kde chybí vůle domluvit se s druhým, ochota nahlédnout věci z jejich úhlu pohledu a kde není dobrý vztah k lidem, nepomůže ani komunikační univerzita.

Teplíce očima paní farářové

Rodina Martina Bánociho nám za uplynulých už téměř osm let přirostla k srdci. Zatímco bratr farář je uprostřed dění každý den, jeho manželka Lia mu k tomu vytváří zázemí, pečuje o tři malé děti a zůstává tak trochu v pozadí. Sestra Růt Zajac se to rozhodla změnit a požádala ji o rozhovor.

■ **Můžeš se prosím stručně představit? Kdy a kde ses narodila, kde a v jakém prostředí jsi vyrůstala?**

Narodila jsem se v roce 1990 na Vysočině v Krucemburku do rodiny evangelické farářky, tedy do křesťanského prostředí. Vyrůstala jsem v rodině se svými třemi sourozenci. Žili jsme hodně rodinně.

■ **Jsi tedy z evangelické rodiny, tvoje maminka je nyní emeritní farářka, byl i někdo z prarodičů farářem?**

Ano, můj děda z tátovy strany byl také evangelický farář, ale to byl první farář v celé široké rodině. Rozhodl se pro studium teologie až po druhé světové válce, když už byl starší.

■ **Konečně i tvůj bratr Tomáš Jun se rozhodl pro duchovní dráhu, a i tvůj manžel je farářem. Kde jste se potkali?**

My jsme chodili na evangelickou mládež do nuselského sboru v Praze a tam jsme se seznámili. V té době tam byla farářkou Marta Zemánková. Chodily tam tehdy i sestry Jirsákovy a další naši kamarádi z poděbradské mládeže.

■ **Víme, že Martin Bánoci pochází ze Slovenska, jakým způsobem se dostal do Prahy?**

Na Slovensku studoval teologii, ale tamní reformovaná teologická fakulta má jako hlavní vyučovací jazyk maďarštinu a on maďarsky neuměl. Takže se na té škole držel díky slovenským profesorům a spolužákům, kteří mu překládali, ale nakonec to vzdal a po dvou letech nastoupil na ETF do Prahy. Zpětně jsme si pak říkali, že kdyby nestudoval tak dlouho, tak se vlastně nepotkáme.

■ **Kdy jste se vzali?**

Měli jsme svatbu na Slovensku v září 2016.

■ **Tak to už brzy oslavíte desáté výročí... pamatuješ si situaci, kdy ses dozvěděla o tom, že byste šli žít do Teplíc?**

Pamatuji si to, bylo to tehdy velké rozhodování samozřejmě. Tušili jsme, které sbory jsou volné. Některé Maťa přímo oslovily, myslím si, že mezi tyto sbory patřily i Teplíce.

■ **A byla dříve diskuze na téma Martin Bánoci farář v Teplících nebo Tomáš Jun farář v Ústí nad Labem?**

Tohle probíhalo zcela nezávisle na sobě. My jsme hledali hlavně místo, kde by si to sedlo po lidské stránce a také místo, které nebude moc daleko od Prahy, protože v té době jsem měla plný pracovní úvazek v Praze, takže i toto bylo potřeba skloubit. Zvažovali jsme ještě jeden sbor ve východních Čechách, ale nakonec jsme upřednostnili Teplíce.

■ **Jaký byl tvůj první dojem z teplického sboru?**

Úplně poprvé jsem zdejší sbor navštívila, když se zde konala svatba Věry Jirsákové. To bylo v roce 2017 a v té době jsem absolutně netušila, kam nakonec zamíříme. Když jsem sbor navštívila, působil na mě neobvyklým dojmem oproti sborům, které jsem znala. Setkala jsem se v minulosti spíše s tra-



dičními sbory na Vysočině nebo ze středních Čech. S Maťem jsme se přijeli představit staršovstvu, bylo to v sobotu pozdě odpoledne, den předtím, než měl Maťa ve sboru kázání. Na nádraží nás vyzvedla Hanka s Tomášem, jeli jsme poté rovnou na sborovou zahradu, kde probíhala grilovací party, při které jsme si až do pozdních hodin povídali. To se mi na sboru líbilo, bylo vidět, že se ti lidé mají rádi, vědí o sobě, že tvoří společenství. Spali jsme tehdy dole v suterénu modlitebny.

■ **Bylo pro tebe těžké si zvyknout na bydlení na faře a na neustálý ruch?**

Na tohle jsem naštěstí byla částečně připravená, protože jsem vyrostla na faře. Výhodou je, že sbor má svoje zázemí a fara není až tak moc využívána. Je pravda, že život zde je docela rušný, ale není to něco, co by mi vadilo. Jsem nastavená tak, že vztahy jsou moje priorita a je potřeba je budovat. Pokud by někdo nevěděl, do čeho jde, umím si představit, že by životní styl mohl být úskalím pro osobní život nebo spokojenost.

■ **Stojíš po boku faráře, který je v Teplících bezmála již 8 let. Jak hodnotíš jeho dosavadní působení?**

Je to rozhodně kus práce. Člověk prosí o boží požehnání, aby si věci sedly tak jak mají a aby k tomu byl nestranný, protože bez toho to nejde.

Je na tom krásné, že po těch osmi letech už vidíš výsledky toho, co bylo zaseto, myslím teď třeba práci s dětmi. Není to jen o faráři, ale je to také o společenství a osobních vztazích. Tak nějak lidsky se modlím za to, abych lidi neodrazovala. Člověk svým jednáním může napáchat dost škody. Teď mi někdo říká takový pěkný přírůstek, že má v sobě anděla strážného s mečem, a že když chce říct něco špatného, tak ten anděl tím mečem sekne a ten člověk se včas zarazí, aby neřekl něco nevhodného nebo zraňujícího. Myslím, že to každý občas potřebujeme. Je to proces, práce s lidmi, všechno je to živé...

■ **Pracovala jsem teď s evidenčními daty, které ukazují, že průměrná návštěvnost bohoslužeb mírně roste...**

Takový velký zlom byl za covidu. My jsme zde byli teprve rok a půl a pak přišel covid. A bylo hodně znát, jak to ovlivnilo vztahy. Některé vazby, které jsme navázali před covidem, se po pandemii už nepodařilo obnovit. Měl také negativní dopad na některé členy sboru důchodového věku, někteří se třeba báli dále do sboru chodit ze zdravotních důvodů.

■ **Co nového zde za dobu přítomnosti vaší rodiny bylo opraveno na kostele nebo faře?**

Tuto otázku bych raději nechala na jiných, ale je toho hodně. Aktuálně je sbor poměrně při síle, i financování ze strany státu stále nějakým způsobem běží a až budeme zcela od tohoto odříznuti, už bude hrozně těžké realizovat opravy nebo rekonstrukce. Je fajn, když se mění prostředí tak, aby to odpovídalo potřebám sboru. Zahradu je úplně úžasná, ta se dá krásně využít, ale vlastně primárně v létě, kdy jsou sborové aktivity v útlumu, protože bývají lidé na dovolených. A tak jsou potřeba vhodné vnitřní prostory snad ještě více, než ty venkovní, aby se tam lidé vešli a cítili se tam příjemně.

■ **Založili jste zde krásnou rodinu, jste zde spokojení?**

Jsme, děti na Teplíce budou vzpomínat jako na svůj domov. Což je takové zvláštní, Maťa je z východního Slovenska a já z Vysočiny. To vlastně potvrzuje i to, že domov, to není nějaké konkrétní místo, ale jsou to hlavně ti lidé. Můžeš být vlastně kdekoli, ale důležité jsou vztahy, které navážeš. A to budování těch vztahů potřebuje čas, chvíli to trvá.

■ **Poslední otázka, je něco, co bys ráda vzkázala čtenářům Sborových ozvěn?**

Že je máme rádi a ať se modlí jeden za druhého.

Kontakt:

Jsmo otevřené společenství,
přijďte mezi nás.
Farář sboru:
Mgr. Martin Bánoci,
tel. 722 695 008
e-mail: teplice@evangnet.cz
Kurátor sboru:
Mgr. Radovan Gaudyn,
tel. 725 807 985
Úřední hodiny:
Úterky od 9 do 12 hodin
Číslo účtu Farního sboru
ČCE Teplice:
2100220448/2010



Dar pro potřeby sboru lze
s uvedením částky poslat
také formou QR kódu



Sbor ČCE Teplice

JARNÍ VÍKENDOVKA

TAK SE UKAŽ, JUNIOR!

NA MOLDAVĚ

13.-15. 3. 2026

CENA: 1 500,-

4 - 12 LET

BLIŽŠÍ INFORMACE A PŘIHLÁŠKA

KONTAKT:
✉ taborycce@gmail.com
☎ 724 096 884, 722 695 008
📍 Tábor ČCE - Ústecký Seniorát

Pravidelná shromáždění

- **Čtvrtek** od 15 hodin Klub dětí
- **Čtvrtek** od 16:30 hodin
Biblická hodina
- **Pátek** od 9:30 hodin
Setkání maminek
- **Pátek** od 18:00 hodin
(každý 2. týden)
Mladší mládež
- **Pátek** od 19 hodin
(jednou za měsíc) Ekumenické
setkání mužů
- **Sobota** od 7:30 hodin (jednou
za měsíc) Společné modlitby
- **Sobota** od 17 hodin (jednou
za 3 měsíce) Mezigenerační
setkání v rodinách
- **Neděle** od 9:30 hodin
Bohoslužby + nedělníka pro děti
Změny vyhrazeny



Sledujte dění ve sboru ČCE také na novém webu:
teplce.evangelnet.cz/www.e-cirkev.cz



CESTA DO SVĚTA ZA SKŘÍŇÍ

26. 7. – 2. 8. 2026
Mentaurov u Litoměřic

Cena: 5000,-
Kontakt: 724 096 884, 722 695 008
taborycce@gmail.com
FB: Tábor ČCE - Ústecký Seniorát

QR kód na bližší informace a na přihlášku

JARNÍ
VÍKENDOVKA

TAK SE UKAŽ, GENERACE Z!

10.-12. 4. 2026
NA MOLDAVĚ

13 - 18 let

CENA: 1500 Kč
bližší informace a přihláška

Kontakt:
email: taborycce@gmail.com
telefon: 724 096 884, 722 695 008
facebook: Tábor ČCE - Ústecký Seniorát



ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V TEPLICÍCH

Redakce děkuje všem dopisovatelům, kteří se podíleli na přípravě vydání. Grafická úprava: Jiří Vondráček. Příspěvky zasílejte na adresu: metropol1@seznam.cz, nebo osobně předějte L. Richterové. Tisk: Jiří Bartoš – SLON, Ústí nad Labem.